

Sygn. akt I ACz 1256/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. B.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 maja 2015 roku, sygn. akt I C 617/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1256/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powódki L. B. o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu.

Powódka sprecyzowała na wezwanie Sądu, że pozwanymi w sprawie są Skarb Państwa - Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie i Prezes Sądu Rejonowego w Krakowie, każdy z tytułu zadośćuczynienie ma zapłacić po 50000zł, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz zasądzenia na rzecz adwokata powódki z urzędu kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie kosztów sądowych stronie pozwanej. Żądanie pozwu wyprowadzone zostało z oddalenia przez Sąd Apelacyjny apelacji w sprawie o ochronę dóbr osobistych.

Powódka wskazała, że pismo stanowi odpowiedź na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt I ACz 81/15. W ocenie Sądu Okręgowego, powódka na uzasadnienie swoich żądań powołuje szereg niezbórnych okoliczności. Twierdzenia jej są bardzo ogólne. Powódka podnosi w pozwie okoliczności faktyczne związane z pobytem jej Matki w Szpitalu (...)w N., przy czym wskazywane okoliczności nie są związane ze sprawą i żądaniem oraz rzeczywistością. W tym stanie Sąd Okręgowy, uznając roszczenie powódki za oczywiście bezzasadne, oddalił wniosek powódki.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka zaskarżając je w całości. Nie podniosła jakichkolwiek zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że na uzasadnienie swoich żądań powołuje szereg okoliczności i żądana kwota jest bardzo niska w stosunku do wartości życia ludzkiego.

Dalej ponownie powołała się na okoliczności związane ze śmiercią swojej mamy. Wskazała też, że „sądy należą do sekto – siatki skoro nie reagują na śmierć ludzi”. Zażądała dochodzenia i ochrony dóbr osobistych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd I instancji prawidłowo ocenił, że zgłoszone przez powódkę roszczenie jest oczywiście bezzasadne, jak również, że udział profesjonalnego pełnomocnika nie jest w sprawie potrzebny.

Stosownie do art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach sąd odmawia zwolnienia od kosztów sądowych stronie w razie oczywistej bezzasadności dochodzonego roszczenia lub obrony praw. Natomiast według art. 117 § 5 k.p.c. sąd uwzględni wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

Zauważyć należy, że odmowa zwolnienia od kosztów sądowych na podstawie normy art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych może mieć miejsce jedynie wówczas gdy bezzasadność zgłoszonego roszczenia przez stronę ubiegającą się o skorzystanie z dobrodziejstwa zwolnienia jest oczywista w tym znaczeniu, że bez potrzeby głębszej analizy faktów powołanych dla uzasadnienia żądania od początku dla każdego prawnika jest jasne, że nie może być ono chociażby w części uwzględnione (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1984 r., sygn. akt II CZ 112/84). Warto podkreślić, że zawarta w art. 109 ust. 2 u.k.s.c. przesłanka oddalenia wniosku strony o zwolnienie od kosztów sądowych jest niezależna od sytuacji majątkowej wnioskodawcy.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Okoliczności sprawy w sposób nie nasuwający wątpliwości wskazują, że wniesione przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie i Prezesowi Sądu Rejonowego w Krakowie powództwo będzie podlegało oddaleniu jako oczywiście bezzasadne.

W niniejszej sprawie powódka wniosła przeciwko Skarbowi Państwa –pozew, w którym domaga się od strony pozwanej kwot po 50.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Na uzasadnienie żądania pozwu podała, że pozew ten stanowi odpowiedź na wyrok wydany przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w dniu 27 marca 2015 r. sygn. akt I ACa 81/15.

Skarżąca ani w pozwie ani w zażaleniu nie wskazuje na żadne konkretne zdarzenia, które aktualizowałyby odpowiedzialność Skarbu Państwa. Nie podaje konkretnych okoliczności faktycznych mających przemawiać za bezprawnym działaniem jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa z zakresu wymiaru sprawiedliwości, jak też takich, z których wynikałaby wysokość dochodzonego roszczenia. Kwestionuje działalność jednostek wymiaru sprawiedliwości w różnych sprawach, opisuje przypadki i okoliczności śmierci różnych osób i żąda podjęcia dochodzenia.

Powołane przez powódkę okoliczności faktyczne na poparcie zgłoszonego żądania są sprzeczne z zasadami logiki. Przedstawiony przez powódkę stan faktyczny, w oczywisty sposób nie może prowadzić do uwzględnienia powództwa choćby w części. Również wobec przedstawionego przez Sąd pierwszej instancji sposobu działania powódki w tych innych sprawach przeciwko Skarbowi Państwa, jak też okoliczności znanych Sądowi Apelacyjnemu z urzędu, o wniesionych dotąd sprawach, uznać należy, że żądanie pozwu nie jest realizacją prawa powódki do sądu. Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny zaniechał szczegółowego cytowania podstawy faktycznej powództwa. Jego pełna treść znajduje się w przedłożonych przez powódkę pismach procesowych dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Stwierdzona bezzasadność powództwa, w konsekwencji prowadzi do oddalenia zażalenia na postanowienie w przedmiocie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, z uwagi na brak potrzeby jego udziału w sprawie. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu w sytuacji oczywistej bezzasadności powództwa nie jest bowiem uzasadnione żadnymi racjami. Należy zatem przyjąć, że w sytuacjach, w których powództwo jako oczywiście bezzasadne podlegałoby oddaleniu, sąd może odmówić ustanowienia pełnomocnika, stosując a contrario art. 117 § 5 k.p.c.

W tym stanie Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w związku art. 397 § 2 k.p.c.